

όσκιὰ ἦταν τῇ μητέρας τῆς γραιᾶς κι ὅσοι εἶναι άλαφρόστομοι τῇ βλέπανε (ἐκ παραδ.) Ψαρ. Ἐώ, βρὲ παιδιά, εἶμαι πολὺ άλαφρόστοιχος, χίλιες βολὲς ἔχω ποῦ φαντάζομαι Ἀπύανθ. Πολὺ άλαφρόστοιχο ἔναι κείνο δὸ παιδί, ἀκούτε εἶδα εἶδα ἔχει θωρισμένα αὐτόθι. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. άλαφροαίματος. 2) Ὁ συχνάκις νειρευόμενος Κρήτ. 3) Ὁ έλαφρὸς τὸν νοῦν, μωρὸς ἰός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. άλαφρός 9.

άλαφρόστομος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἔλαφρόστομος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. στόμα.

Ὁ λέγων ὅ,τι τύχη, ἀκριτόμυθος. Πβ. λογᾶς, λύαρος.

άλαφρόστρατος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. στράτα.

Ὁ ἔχων τὴν ιδιότητα νὰ βλέπη τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντάσματα : Ἄσμ.

Οἱλοὶ οἱ-ῖ-άλαφρόστρατοι θωροῦν τσοὶ καὶ τρομάζουν, μὰ κείνοι, ὁ Θεὸς σ'χωρέση των, κἀνένα δὲ δρομάζουν (δηλ. τὰ φαντάσματα νεκρῶν φονευθέντων ἐν ἐπαναστάσει). Συνών. ἰδ. ἐν λ. άλαφροαίματος.

άλαφροσύνη ἡ, Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) ἔλαφροσύνη Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ. ἔλαφροσύνα Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός. Τὸ ἔλαφροσύνη καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἡ ἔλλειψις πολλοῦ βάρους, έλαφρότης Πόντ. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 2) Κουφότης, ἀνοησία, μωρία ἐνθ' ἂν. : Ἡ σημ. καὶ παρὰ Βλάχ. Πβ. Ἡσύχ. «έλαφρία μωρία». Συνών. άλαφράδα, άλαφρομυαλιά, άλαφρωμάρα, κουταμάρα.

άλαφροτρέμω ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 42.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. άλαφρὰ καὶ τοῦ ρ. τρέμω.

Τρέμω ὀλίγον : Ὅλα τοῦ κορμιοῦ της καὶ τῆς φορεσιᾶς κυματίζουν ἀπάνω της καὶ άλαφροτρέμουν.

άλαφρόυπνος ἐπίθ. Θήρ. κ. ἂ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. ὕπνος.

Ὁ ἔχων ὕπνον έλαφρόν, ὁ εὐκόλως ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξεγερόμενος. Ἀντίθ. βαρόυπνος.

άλαφρούτσικα ἐπίρρ. πολλαχ. ἔλαφρούτσικα Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρούτσικος. Τὸ ἔλαφρούτσικα καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁλίγον έλαφρά, κάπως έλαφρά (μετὰ ὑποκορισμοῦ). πολλαχ. : Εἶναι ντυμένος άλαφρούτσικα. Περπατεῖ άλαφρούτσικα. 2) Μεταφ. ἄνευ σπουδαιότητος πολλαχ. : Τὸ πῆρε άλαφρούτσικα (δὲν τὸ ἔλαβεν ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν). Συνών. φρ. τὸ πῆρε ἀψήφιστα.

άλαφρούτσικος ἐπίθ. έλαφρούτσικος Σκίαθ. — Λεξ. Βυζ. Ἡπίτ. άλαφρούτσικος σύνηθ. άλαφρούτσικους Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἂ. ἔλαφρούτσικος Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἂ.

Ὑποκορ. τοῦ ἐπιθ. άλαφρός. Τὸ έλαφρούτσικος καὶ ἔλαφρούτσικος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁλίγον τι, κάπως έλαφρὸς σύνηθ. : Παλιό-ροῦχο άλαφρούτσικο. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. 2) Ὁ ἀραιὸς τὴν σύστασιν, οὐχὶ πυκνὸς σύνηθ. : Καφὲς άλαφρούτσικος. 3) Ὁ μὴ προξενῶν βάρος εἰς τὸν στόμαχον, εὐπεπτος, ἐπὶ τροφῶν ἐν γένει καὶ ὑγρῶν σύνηθ. : Κρασί-φαγεῖ άλαφρούτσικο. 4) Εὐκόλος σύνηθ. : Δουλειὰ άλαφρούτσικη 5) Μεταφ. ὁ ὀλίγον τι ἀνόητος, μωρὸς σύνηθ. : Ὁ γιὸς του εἶναι άλαφρούτσικος. Συνών. άλαφρωπός. Πβ. άλαφρός 9.

άλαφροφαντασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἔλαφροφαντασμένος Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ φαντασμένος μετοχ. τοῦ ρ. φαντάζω.

Ὁ ἐκ κουφότητος, ἐκ μωρίας ὑπερήφανος, πτωχαλάζων. Συνών. άλαφροφάνταχτος 1.

άλαφροφάνταχτος ἐπίθ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κωνπλ. Σίφν. κ. ἂ. ἔλαφροφάνταχτος Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. άλαφρός καὶ φανταχτός.

1) Ὁ ἐξ έλαφρότητος, ἐκ μωρίας άλαζὼν Κωνπλ. Συνών. άλαφροφαντασμένος. 2) Ὁ τεχνικῶς μὲν ἀπλοῦς καὶ ἄνευ πολλῆς καὶ δυσκόλου ἐργασίας, ἀλλὰ ἐπιδεικτικός, προξενῶν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν, ἐπὶ ἐργοχείρων, οἷον κεντημάτων κττ. Θράκ. (Σηλυβρ.) 3) Ὁ προσβαλλόμενος εὐκόλως ὑπὸ φαντασμάτων Σίφν. κ. ἂ. Συνών. άλαφρόησκιος 3, άλαφροήσκιωτος 5, ἀντίθ. βαρόησκιος. Πβ. άλαφροαίματος.

άλαφροφέρνω πολλαχ. ἔλαφροφέρνω Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἂ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ ρ. φέρνω, περὶ οὗ ὡς β' συνθετ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 252.

1) Εὐρίσκομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παραφροσύνης, κλίνω πρὸς τὴν φρενοβλάβειαν Κεφαλλ. 2) Εἶμαι μωρὸς, ἀνόητος πολλαχ. Συνών. άλαφρένω 4, άλαφρίζω 2, άλαφροζυγίζω 2, άλαφροζυγίζω, άλαφροκαμπανίζω 2, άλαφροπατῶ 2, βλακοφέρνω, κουτοφέρνω, μωροφέρνω, παλαβοφέρνω, τρελλοφέρνω.

Πβ. άλαφρός 1 καὶ 9, άλαφρούτσικος.

άλαφροχειμωνιά ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. χειμωνιά.

Χειμὼν έλαφρός, ἡπιος, οὐχὶ δριμύς : Ἐχομε άλαφροχειμωνιά. Ἀντίθ. βαρυχειμωνιά.

άλαφρόψυχος ἐπίθ. ἀμάρτ. έλαφρόψυχος Πόντ. (Χαλδ. κ. ἂ.) ἔλαφρόψυχος Πόντ. (Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. άλαφρός καὶ τοῦ οὐσ. ψυχή.

Ὁ έλαφρὸς τὸ σῶμα καὶ μεταφ. εὐκίνητος, ἐπιδέξιος ἐνθ' ἂν. : Τὰ παιδιά μ' ὄλᾳ έλαφρόψυχα εἶν' Χαλδ. Ἀντίθ. βαρύψυχος.

άλαφρυνέσκω Κορσ.

Ἐκ τοῦ ρ. άλαφρύνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έσκω. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. άβγατένω-άβγάτυνα-άβγατυνέσκω, μένω-ἔμεινα-μεινέσκω κττ.

Καθιστῶ τι έλαφρόν, έλαφρύνω. Πβ. άλαφρένω, άλαφρυνίσκω, άλαφρώνω.

